

Mervey i jo anem sovint plegats en els cafès de mala mort i pessima anomenada. Aquests ^{humils} establiments de la rue du Cendrier, de la Place Gramus, de la rue Vieille du Molard, consagrats al vici, viuen de la clientela més baixa i atrotinada de la societat ginebrina i confederada. Mervey i jo no ens limitem a observar la concurrència ^{ens hi fem} algun amic, home o dona. L'amic ens ~~expos~~ ^{exposa} els seus ~~problemes~~ ^{problemes}, les seves misèries, els seus somnis — perquè de somnis també en tenen les prostitutes clandestines, els macarons ^{obscur}, els píspes sense sort, els còmics i els aventurers fracassats — i és precisament i principalment en ^{qualsevol} ~~un~~ d'aquests cafès on Mervey esdevé més turmà. i, també, on jo el sento més meu — si l'us del possessiu meu, amb tota la seva equívoca ~~un~~ pretermissió cap en un comentari ~~que~~ ^{hi} protagonitzat per Mervey — del qual Mervey és el protagonista

Les escadusseres confidències de Merry, també solen pro-
duir-se en aquests elbes on - no m'explico per què - sem-
bla que el seu esperit es despulli de qualsevol con-
vencionablisme social i es lliuri al meu en una mena
de confessions sense humilitat ni penadiment,
més aviat en forma de rèplica o de desafió a les
de Daphne - a les que Merry suposa que m'ha fet
Daphne - Per què Merry i jo parlem sovint de Daphne.
No en diem ni mal ni bé. Ens limitem a comen-
tar les seves paraules, els seus petits actes quotidians,
els seus cuinats, els seus vestits... com si evocar Daphne
fos per a nosaltres, una necessitat vital. Hom podria
dir que Merry i jo vivim en Daphne, que Daphne és la
nostra atmosfera comú. El mateix cas es repro-
duïx entre Daphne i jo a propòsit de Merry. Merry
és l'atmosfera que Daphne i jo respirem
quan ens apleguem davant per davant

d'una tassa de te, d'un paquet de cigarets.

Aquest extrany fenomen obeeix potser, a una llei de fatal enlluernament, un triple joc de reflexes que es projecta en varies direccions sense moure's d'un eix comú.

- No imaginis que la meua infància fos una infància feliç malgrat l'adoració de la gran-
ny i de la dida índia, comenta Mervyn, ~~malgrat~~ ^{malgrat} l'ex-
cés de consentiments, ni la satisfacció de tota me-
na de capritxos, ni la gran llibertat que gaudia
a Hertford. Alguna cosa molt essencial, mancava
al meu viure.

Vaig arribar a set o vuit anys convertit en un autèn-
tic salvatge. No coneixia ni una lletra, ni un número,
ni una oració. El meu únic mestre era l'instint.
Si no hagués estat per la malaltia de grand-fa-
ther, la granny hauria permès que em fes home com

Esteve Genovés i Molas

PS. MARAGALL, 293 TORRE

TELS. < 229 04 65
229 06 18

Barcelona (16)

Encara Bestema
Llivia 4
Cutat - 10

Estimada i enyorada: dempte
trem el sopar de la Santíssima
al sopar i a can celler
a les 9:15. (dica 18)

Vendras?

En cal telèfon i allí
us i veurem..... a ve.

Est

si hoj
un habitant de ~~la~~ selva verge. Així en- 4
tenia ella l'amor! Quan Grand Jether va exi-
gir que em tanquessin en un pensionat per a
poder morir tranquil, ^{deia,} jo em vaig comportar com
una ~~senya~~ veritable ^{salvatgina} ~~per~~ engabiada. Els mestres
els institutors, van intentar ~~domesticar-me~~, domesticar-
me, No ho van aconseguir. M'aplicaven tota
mena de correccions, sense excloure el castic
corporal. Inútil, tot inútil? La salvatgina ~~que~~
jo ~~era~~ no escarmentava ni ^{em} deixava ~~domesticar~~
^{domesticar}.

Naturalment ^{em} van expulsar ~~me~~ d'aquell i d'
un altre. ^{col·lect} Elleshores la granny, desesperada, em
va acompanyar a casa dels North a Londres. La
nostre ^{inapropiada} ~~sobtada~~ arribada a Clarence-Road ~~era~~
va sorprendre ^{in la felicitat parella} ~~desagradablement~~, No van ni tra-
çar de dissimular-ho

~~la qual havia provocat l'imperiositat de gran~~
~~father d'allunyar-me de la Granja per a poder~~
~~morir tranquil~~, de carregar-me, sia
~~father de tancar-me en un pensionat~~ ~~per a li~~
 i efecte de poder ^{ell} morir tranquil. ~~Tampoc no igno-~~
~~traven les expulsions dels dos pensionats~~ però confiaven
~~no~~ ~~no~~ ~~traves d'interveni~~ ~~en l'assumptes~~, sia
~~de prendre la responsabilitat de la meua persona~~, sia
 que un tercer pensionat m'acceptés, sia que
grand father es resignés a morir en l'infernol
~~constituït per les meves sorolloses malifetes combina-~~
~~des amb els vells de la granny.~~
 concert del meu viure salvatge combinat amb el ~~tempere~~
 dels ^{remys} ~~vells~~ ~~memories~~ ~~escandalosos~~ ~~de la granny.~~ ~~de la granny~~

Però la granny em va deixar a Clarence-Road
 després de permetre'm solemnement que grand
father moriria aviat i ella i jo tornàvem a reunir-nos

i ja no ens separariem mai més fins la seva mort. ~~És~~ és a dir en una època molt llunyana per-
que ella, la granny, vivia encara un grapat d'anys
segons els seus propis càlculs. Però jo m'arra-
pava a les ^{seves} faldilles, ~~de la meua àvia, única persona~~
~~al món que m'estimava,~~ ^{marranyava,} ~~plorava,~~ picava de peus, no
volia deixar-la marxar. Mike ~~se~~ va separar ^{me} de la granny,
~~estirant-me~~ estirant-me violentment per un braç, jo li vaig
mossegar la mà, Mike em va plantar el pejar. Daphne s'
esforcava a ~~estirar-me~~ ^{nos} en l'endeuig la granny s'havia es-
quitelat. Vaig fer una escena terrible, Mike jurava
que em ~~dominaria~~ ^{calmar-me}. Daphne tractava de ~~reconciliar~~
~~not~~ ^{not} ~~pero~~ ^{la} guerra entre Mike i jo quedava ~~declarada~~
implacablement declarada. Mike m'odiava, jo odiava
Mike, Mike m'odiava. La guerra entre nosaltres
dos quedava ja implacablement declarada des d'aquell
mateix instant.

8
Els, els Norboth havien decidit posar-me en
mans d'un bon preceptor. Per a mi no m'hi havia
de bons preceptors. Els preceptors solen ser uns sen-
yors estirats i rígids. Preteren mi més mi menys,
que fer-te romandre assegut, davant d'un llibre
o d'un cartipàs, i acten de fer-te aprendre co-
ses que no t'interessen. Afegix a aquesta absur-
da pretensió la, encara més absurda d'obligar-
te a dir a un moment determinat "bon dia"
"bona nit" "a reveure", "perdó" cas de fregar algú
amb el colze o amb el genoll. Jo el meu colze el
feia servir per a empenyer la tassa del preceptor
mentre bebia te, i el te se li beava damunt la taula
o sobre els genolls, deshonra que un gentleman no so-
porta. Quant al genoll i la punta de la sabata jo
els solia emprar, en ferir les vulnerables canelles del
mestre quan seia al meu davant amb un llibre a la
ma, les ulleres ~~avallant~~ damunt del nas i el po-
sot ~~mis~~ grotescament pedant.

En l'endemig els Norboth continuaven ⁹
menant una intensa vida social: recepcions,
sopars, balls, coctels... Amb prou feines s'esta-
ven a casa i les poques estones que s'hi estaven
eren inmancablement entorbides per les
queixes del servei. Ningú no em suportava. Els
preceptors desfilaven per Clarence-Road, l'un
darrera l'altre. Alguns preferien renunciar a
cobrar el sou sencer i perdre'm de vista.

- Però, Nervy, inquirixo jo, ¿com t'expliques aquest
comportament extravagant, aquest constant desig
de fer mal a tot i a dret

- En primer lloc cal atribuir-ho a la
meua naturalesa imperfecta. No oblidis que,
fet i fet, sóc un Norboth, un fi de raca,

un producte del degenerat Mike, i
el gran amor de Daphne. I, en segon
lloc una part de la meua conducta s'
explica pel fet de la pessima educacio re-
buda a Hertford: i per la cruel indiferencia
- a estores adversio - que em demostraven els
meus pretesos pares. A Clarence Road, jo
vivia en constant contrarietat: enyorava ra-
biosament el camp, l'afecte de la granny, i
pel damunt de tot: la llibertat.

Mentre Merry parla jo observe la correccio
dels seus trets fisonòmics, la finor rosada
del seu cutis, la color rossa dels seus cabells,
el gest crispat dels seus llavis prims i la gelor
de la seva mirada feta de llampades grises que

~~m'entjoquen els seus ulls,~~
11
→ ~~que la traves de les seves ulleres,~~
~~em projecta.~~
~~adulta mentre parla~~
dels seus ulls a través del vidre de les ulleres.
Pel sol fet d'evocar aquella època malaurada
a Clarence-Road, Merry sembla amarat de
rancúnia, rancúnia que no es limita a
un lloc, a un temps, a uns personatges sino
que abasta tota la humanitat - jo inclosa, és
clara - tota la terra una vida, ~~tota la terra~~
tota la terra civilitzada, a excepció d'un o dos
mags: Flavul de morienne, el pastisseret ^{dos individus} ~~suis-alemany,~~
potser Bernard Le Beieux ~~o~~ Marcel Darling (que jo
no conec més que de nom...

Merry continua evocant aquella època malaurada però
tot d'una el seu rostre s'ha amarat d'una estranya
suavitat. Diu:

- llavors jo vaig descobrir la dona. Era un ¹²
descobriment important. La granny, la dida in-
dia, les nurses que jo vaig ^{Tambo} ~~haver~~ de suportar a
Clarene-Road no eren dones, eren la granny, la dida,
la nurse. Daphne que no es considerava ni es con-
sidera mare era la dona. Jove, bonica, elegant, fèrvida,
Triomfava en el món benestant i superficial on
es movia, ~~tot~~ hora darrera del seu Mike, cada dia
més alcoholitzat, més degenerat, més exigent i odiós.
A mi ^{cada vespre} (em deixaven sol, ^{en} el llit. Abans de sortir, Daphne
entrava a fer-me un ^{bes} ~~bes~~. Era un bes superficial, aeri,
amb prou fineses carnal. "Bona nit, Merry". Jo aspirava el
seu perfum embriagador. No m'hauria cansat mai d'
aspirar-lo. Engrapava la ~~seua~~ mànega del seu vestit o
el penjoll de perles del seu coll: "Escotta!" "Què vols
ara?" deia Daphne contrariada, impacient: "Digues, què
vols?" En realitat no hauria sabut com explicar-li que

volia, únicament que restés prop meu, quant
més temps millor. Però Daphne es separava de mi breu-
cament, el to de la seva veu ara sec: "Deixa'm Merry, daddy
m'espera". Fugia amb el simi de Mike, deixava com una
aura de perfum a l'entorn del meu rostre. Mol-
ta estona encara jo ~~se~~ podia aspirar aquell rastre
; evocar la formosor de Daphne, l'esgarripança de
goig que deixava el contacte dels ^{seus} llavis ~~de Daphne~~
en la meua ~~gola~~ pell...

Merry exhala un sospir i calla. Uns segons després con-
tinua.

- Cada matí, Daphne m'obligava a entrar en la
cambra de Mike. "Ves a dir-li bon dia" yo feia ~~el~~
l'orni. Daphne insistia "Ves a dir bon dia a daddy"
m'empenyia endavant fins la porta tancada
Ella mateixa treuava amb la mà. Mike no
responia, Daphne obria la porta, em donava
una empenteta. Esperava que jo engegés la meua

frase "Good morning, daddy" ~~balbotejava jo~~ 14
~~amb veia~~, "Go to Hell!" bramava Mike.

Jo fugia camés ajudau-me. L'espectacle de
l'habitació era terrorífic. Les peces de vestir
s'escampaven per terra, el llit era un garbuig
de roba en desordre, els coixins fora de lloc, tubs
i ampolletes de medicaments ~~escampats~~ destapats,
desseminats, ^{pels mobles} ~~pesats~~. Mike, en pàfama, amb un
gibrell ple de trosos de gel, darrunt dels ge-
nolls, se n'omplia les mans i se'ls aplicava
^{a les temples}
al cap bo i gerregant.

mai no he comprès, continua Merry, per què
Sophie s'obstinava a fer-me practicar
aquest estúpid xite tot i saber que les
borratxeres ^{nocturnes} de Mike li produïen unes migran-
^{matinals}
yes horribles, malgrat les quals, fatalment,

cada nit, tornava a embriagar-se

A vegades penso que Daphne era proveuuel
pera enfrontar-nos a Mike i a mi i esbar-
gir-se; venjativament ~~de~~ ^{amb} la mala estona
que la petita escena quotidiana ens pro-
curava. Que es volgues venjar de Mike per l'es-
tafada sexual, es compien però jo; quin mal li
havia fet jo a l'encisera Daphne?

Quan Grand father va morir, la granny ~~vingu~~
em reuperava sense pèrdua de temps. Ella i jo
vam tornar a Hertford i ja mai més no vaig
veure Mike.

provoque la gelosia de Mike. Mike, però, no solament no es mostrava gelós, sinó que m'empenyia al flirt, pretenia col·laborar-hi. La seva equivocada - o potser inequívoca - actitud m'hauria hagut ~~de~~ d'acabar de treure la bona dels ulls i ~~de~~ fer-me prendre la decisió de separar-me per sempre de Mike. Rellic covem fatalment per una pendent ~~que~~ perillosa. I no dic perillosa en un sentit moral, aclareix Daphne, en l'ambient que ens envoltava Mike i jo, la moral no ~~hi~~ representava cap paper. Em refereixo únicament a la nostra ~~nostra~~ aparent entesa matrimonial, a la nostra salut física i a la nostra ^{efímera, i tant mateix,} ~~menassada,~~ felicitat individual,

~~de Mike. Ara sempre amb ell~~

~~El mal és que jo continuava enamorada~~